

Pósa Lajos

Többet ésszel, mint erővel.

Szántogat a szegény ember
Vadonerdő mellett,
Feje fölött a pacsirta
Vígan énekelget.
Két rossz igás gebéjével
Ahogy egyet fordul:
Mormogást hall, makogást hall
A sűrű vadonbúl.

"Mi a manó lehet az ott?"
Töprenkedik rajta.
A mormogást, a makogást

Egyre jobban hallja.
Nézni megyen... hát csata foly
Szörnyű dérrrel-dúrral:
Egy nagy medve verekedik
Egy kicsike nyúllal.

"No még ilyet soh'se láttam
Világéletemben!
Valamennyi íródíák
Megírhatná versben!"
Kacag, kacag, majd kipukkan,
Könye is kicsordúl,
Nagy kacagás felel rája
A sűrű vandonbúl.

"Ej lánchordta! mákos torta!
- Szól a tányértalpú -
Hogy vájja ki pislákoló
Szemedet a varjú!
Nem tudod, hogy nincs tréfára
Mindenkinek kedve?
Nem tudod-e, hogy én vagyok
A hatalmas medve?

Hogy mersz engem kikacagni?
Te nyomorult féreg!
Jaj, megüt a guta mindjárt!
Jaj, megesz a méreg!
No várj, ezért megtanítlak
Kesztyűbe dudálni!
Most megeszlek ám lovastul.
Nem fogsz figurászni!"

Megijedt a szegény ember,
Könyörögni kezdett,
Összehadart annyi badart
S hányta a keresztet:
"Jaj kegyelem, medve uram!
Csókolom a talpát!
Hisz tudom én, félem is én
Nagyhírű hatalmát!

Adjon Isten medve úrnak
Ezer odú mézet!
Amit óhajt szeme-szája,
Nyújtson a természet!

Fürdjön mindig tejbe-vajba,
Szívemből kívánom.
Gazdag legyen, hogy heverjen
Jó puha diványon!

Engedelmet, most az egyszer
Ne faljon föl, kérem!
Mit csinálna fiam, lányom
Meg a feleségem?
Míg fölszántom a földemet,
Estig irgalmazzon...
Házam népe kenyér nélkül
Hogy már ne maradjon!"

"No, hogy ilyen szépen kértél,
Estig megbocsátok.
Míg hát a nap le nem megyen,
Legyünk jó barátok!
Alkonyatkor eltörik majd
Fölötted a pálca:
Megeszlek én, szegény ember,
Még ma vacsorára!"

Szántogat a szegény ember,
Nincsen semmi kedve.
Kimondta az ítéletet
A hatalmas medve.
Odamegy a ravasz róka,
Mi baja van? - kérdi.
Elbeszélte szomorúan
Az esetet néki.

Nem azért a róka róka
Ezen a világon,
Hogy ne adjon jó tanácsot,
Legény ő a gáton:
"Szegény ember, soh'se búsulj,
Ha bajod csak ennyi.
Kihúzlak én a hinárból,
De meg kell fizetni!

Adj egy kakast, nagy tarajast,
Kilenc kövér tyúkkal!
Ne félj semmit, elbánok én
Majd a lompos úrral.
Hajad szála se görbül meg,

Sem a lovad szőre,
Lefőzzük a csacsi mackót,
Mondhatom előre."

Megörült a szegény ember
S hálálkodott érte,
A kakast is, a tyúkot is
Hát csak megigérte.
Nagynehezen ígérte meg,
Mert igen sokalta,
Maga mégis csak többet ér,
Ez a gondolatja.

"Hallgass ide! - szól a róka -
Légy most csupa szem-fül!
Többet ésszel, mint erővel
És a dolog elsül.
Mikor este jön a medve
Mogorván morogva:
Szedem-veszem az irhámát,
Búvok a bokorba.

Búvok, búvok a bokorba
S kürtölök majd rátok.
Ha kérdezi, te csak azt mondd
Jönnek a vadászok!
Majd meglátod, hogy megijed
Ő nagy urasága -
Mondjad neki, meneküljön,
Ha az élte drága."

Megörült a szegény ember,
Hálálkodott érte,
A kakast is, a tyúkot is
Ujra megigérte.
Ha a dolog sikerül, még
Ráadást is ígért:
Kukoricán hízott libát.
Gyöngé húsu csirkét.

Lompos uram, medve uram
Mormogva ment este,
Róka koma, ravasz koma
A bokorban leste.
Kürtöl, kürtöl... eliramlik
Szegény tányértalpú -

Többet ésszel, mint erővel...
Tisztelt nagyhatalmú!

"Többel ésszel, mint erővel,
- Búcsúzik a róka -
Nálad leszek, szegény ember,
Holnap virradóra!"
"Kérem ássan, tessék, tessék.
Nagyeszű barátom!
Piros hajnalhasadáskor
Csemegére várom."

Vígan baktat hazafelé.
Neveti a medvét,
Jó vacsora meg a bora
Éleszti a kedvét.
Gondolata a rókára
Mosolyogva téved:
"Dejszen koma, ravasz koma,
Nem félek már tőled!"

Piros hajnalhasadáskor
Zörgetik az ajtót:
"Nyisd ki, nyisd ki, szegény ember!
Róka zörget, nem tót.
Hol a kakas, nagy tarajas,
Kilenc kövér tyúkkal?
Kukoricán hízott liba
Gyöngé csirkehússal?"

"Csés jó reggelt! Csakhogy itt van!
Mindjárt koma, mindjárt!
Csak fölkelek, csak föl húzom
A sarkantyús csizmát!
Ejnye, ejnye, de örülök!
De nagy újság nálunk!
Anyjuk, terítsd meg az asztalt,
Itt a mi barátunk!"

"Nyisd ki, nyisd ki, ne fecsegy már!"
"Rögtön, koma, rögtön!
Nyakravalóm igazítom
S lajbimat felöltöm!"
Tartogatta szóbeszéddel
Ravaszúl a rókát,
De a róka harmadszor is

Mondja a mondókát!

"Nyisd ki már no, mert erővel

Betörök a házba!"

"Fiam, lányom öltözködik

Ünneplő ruhába.

A szobát is rendbehozzuk,

Szanaszét a holmi..."

Szegény ember a szájával

Elkezdett csaholni.

"Szegény ember, mi tesz úgy benn?

Hé, csak nem kopó tán?"

"Koma, koma, mi tagadás!

Szomorú a nótám:

Kopó biz az, a javából,

Még pediglen kettő!

Honnan jöttek? merre? mikor?

Tudja a teremő!

Megérezték, szimatolták:

Ajtómon ki zörget.

Alig tudom, alig birom

Tartani már őket.

Ki akarnak már rohanni,

Ugyan mit csináljak!

Koma élte drágább nekem,

Mint a vicispánnak."

"Csak addig tartsd, szegény ember,

Mig elfutok innét!

Rádhagyom a tyúkot, kakast,

Hízott libát, csirkét!"

El is hordta az irháját

A kijátszott róka -

Ugy-e bizony érdemes volt

Verset írni róla?

PÓSA BÁCSI
MESESKÖNYVE

MÜHLBECK KÁROLY RAJZAIVAL

TARTALOM

A tücsök bandája.
Sövénytúró kis kakas.
Három szép pillangó.
Három cica.
Csupa koma.
Mi van a koldus zsákjában?
Egérgyűlés.
A didergő baglyok.
Nyúlvitézek.
A hamis furulya.
A hatalmas király.
A kerek sajt.
A beteg királylány.
Gyűrű, szelence, virág.
A kiszurkált kecske.
Többet ésszel, mint erővel.
A tizenkét fekete varjú.

<http://mek.oszk.hu/09100/09130/>